ఎన్నిక

"ప్రజానాయకుడు తిరుపతిరాయుడుగారు... జిందాబాద్! జిందాబాద్!"

"మన పట్టణం పురోభివృద్ధి సాధించాలంటే... తిరుపతిరాయుడుగారికే మన ఓటు."

"యువజన నాయకుడు రాంబాబు... వర్థిల్లాలి!"

జయజయధ్వానాల హోరుకు నిద్రలోవున్న తిరుపతిరాయుడు గార్కి చటుక్కున మెలకువ వచ్చింది. లేచి వీధి వరండాలోకి వచ్చారు.

అక్కడ సుమారుగా ఏభైమంది కుర్రాళ్ళు పార్టీజెండాలతో నిలబడి అరుస్తున్నారు. వాళ్ళముందు నాయకుడిలా తన మేనల్లుడు రాంబాబు.

రాంబాబు తిరుపతిరాయుడుగారి దగ్గరకు వచ్చాడు. ఏమిటిదంతా అన్నట్లు చూసేడాయన.

"ఎలక్షన్లలో నీకు ప్రచారానికి సాయంగా నేను వద్దామని బయలుదేరుతోంటే, మావూరి కుర్రాళ్ళు వాళ్ళూబయలుదేరి వచ్చేశారు. నేను అవసరం వుండదు వద్దన్నా వినిపించుకోలేదు. వాళ్ళకి నాపైవున్న అభిమానం అలాంటిది" రాంబాబు చెప్పాడు.

ఆ గుంపు మళ్ళీ ఒక్కసారి గొంతులు చించుకుని అరిచారు.

లోపలకి వచ్చాక రాంబాబు తిరుపతిరాయుడుతో మెల్లగాచెప్పాడు –

"మామయ్యా వీళ్ళ అవసరం మనకి ముందు ముందు ఎంతో వుంటుంది. ఊరేగింపులకి, సభలకి, సభల్లో చప్పట్లు కొట్టటానికి ఇలాంటి వాళ్ళు మనకి కావాలి. అందుకే ముందుచూపుతో వెంటపడి వస్తోంటే గట్టిగా కాదనలేదు. వాళ్ళకి ఏదైనా ఇచ్చి పంపిస్తే మళ్ళీ మనం రమ్మన్నప్పుడు వస్తారు"

తిరుపతి రాయుడు గారు మెల్లగా నిట్టూర్చి ఇనప్పెట్టి తెరిచి డబ్బు రాంబాబు చేతుల్లో పెట్టారు. రాంబాబు బయటకు వెళ్ళి వాళ్ళకి డబ్బిచ్చి పంపించేశాడు.

ఆ మనుష్యుల్లో చాలామంది ఆ చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళేనని, పల్లెనుండి వచ్చినవాళ్ళు కాదనీ తిరుపతిరాయుడుగారికి తెలుసు. కానీ గమనించనట్లుగా వూరుకున్నారు. 'మొత్తానికి తెలివైనవాడే!' అనుకున్నారు తిరుపతిరాయుడు గారు రాంబాబు గురించి

తిరుపతిరాయుడిగారి పినతండ్రి కూతుళ్ళు సరోజమ్మ, కాంతమ్మ అక్కడికి దగ్గర్లోనే వున్న పల్లెలో వుంటున్నారు. స్వంత చెల్లెళ్ళు కాకపోయినా ఆయన వాళ్ళపట్ల అభిమానంగానే వుంటాడు. అప్పుడప్పుడు చూసి వస్తూంటాడు. వాళ్ళిద్దరికీ కూడా ఒకొక్కడే వంశోద్ధారకుడు. ఇద్దరూ పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తిచేసి సంవత్సరం నుండీ ఉద్యోగాన్వేషణలో ఖాళీగానే వున్నారు. చూపులకి ఇద్దరూ బాగానే వుంటారు.

ఆ మధ్య పల్లెకు వెళ్ళినప్పుడు సరోజమ్మ, కాంతమ్మ ఇద్దరూ రాయుడిగారి కుమార్తె తులసిని తమ కోడలిగా చేసుకోవాలనే కోరికను ఆయనకు చూచాయగా తెలియజేశారు. ఆలోచిద్దామనుకుని ఆయన వాళ్ళకు ఏమాటాచెప్పలేదు అప్పటికి.

సరోజమ్మ కొడుకు రాంబాబు, కాంతమ్మ కొడుకు చంద్రం. ఆముందురోజే చంద్రం రాంబాబుని 'మామయ్యకు తోడుగా ఎన్నికల ప్రచారానికి ఈ ఇరవైరోజులూ అక్కడే వుందాం వస్తావా?' అని అడిగాడు. 'చూదాంలే' అని వూరుకున్నాడు రాంబాబు.

మామయ్య ఇంటిలో మకాం వేసి తులసి మనసు గెలుచుకోవటానికి ఇది సువర్ణావకాశం అనుకున్నాడు రాంబాబు. చంద్రంతో కలిసి వెళ్ళకుండా తన ప్రత్యేకతను మామయ్యకు తెలియపర్చేట్లుగా వెళ్ళాలనుకున్నాడు. అందుకే కిరాయి మనుష్యులను ఏర్పాటు చేసుకుని 'జై' కొట్టించుకుంటూ మామయ్యగారింటికి వచ్చాడు.

"ఎన్నికల ప్రచారానికని వచ్చి నువ్వే ఓ చోటా నాయకుడివైపోయావే" రాయుడుగారు నవ్వుతూ రాంబాబుతో అన్నారు.

"లేకపోతే ఎలా మామయ్యా! రాజకీయాల్లో హంగు, ఆర్భాటానికున్న ప్రత్యేకత నీకూ తెలిసిందేగా! మనమేమిటో కంటే మనవెనుక ఎంతమంది వున్నారు. అనేదానిని బట్టే మన విలువ పెరుగుతుంది! మరి నా విలువని నువ్వు గుర్తించాలంటే ఇది తప్పనిసరికదా!" నవ్వేస్తూ అన్నాడు రాంబాబు.

రాజకీయ పండితుడిలా చెబుతోన్న మేనల్లుడి వేపు చిరునవ్వుతో ప్రశంసగా చూశాడాయన! అది గుర్తించాడు రాంబాబు.

వచ్చిన రెండురోజులకే అందరి మనస్సులను ఆకట్టుకోగలిగాడు రాంబాబు. చేగోడీల టిఫిన్ ప్లేటుని విమలమ్మ రాంబాబుకి అందించింది. ఒకటినోట్లో వేసుకున్నాడు.

"చేగోడీల ఆకారంలో చేసిన ఈ పిండివంట పేరేంటి అత్తయ్యా?" రాంబాబు విమలమ్మని అడిగాడు.

"అదేమిట్రా, చేగోడీలే అవి! ఏం, అలా అడిగావు?" అందావిడ ఆశ్చర్యంగా.

రాంబాబు ఇంకా ఆశ్చర్యపోయాడు.

"వ్వాట్! చేగోడీలా ఇవి?" నేనెపుడో ఒకటి రెండుసార్లు చేగోడీలు తిన్నాను. అవంటే అయిష్టం ఏర్పడి వాటిని ముట్టుకోవటం మానేశానిక. ఈ రోజు అసలు వద్దంటే బాగుండదని ఒకటి నోట్లో వేసుకున్నాను. ఇదేదో క్రొత్తపిండి వంటకాబోలు ఇంత కమ్మగా వుందనుకున్నాను. కానీ నువ్వేమో

చేగోడీలే అంటున్నావు! అంటే చేసే చేయినిబట్టి రుచి వుంటుందన్న సంగతి తెలిసింది! అత్తయ్యా, నీ చేత్తో చేసిందయితే ఎవరికీ అయిష్టమైంది అంటూ ఏదీ వుండదని గ్యారంటీగా చెప్పగలను!"

"చాల్లేరా కబుర్లు!" ముసిముసినవ్వులతో ఇంకొక ప్లేటు అందించింది మేనల్లుడికి ఆవిడ ఆప్యాయంగా!

ఆరాత్రి భోజనాల దగ్గిరా రాంబాబు అలాగే మాట్లాడాడు. "అత్తయ్యా, అమ్మ వచ్చేముందు అంది 'మీ అత్తయ్యది తన, పర అని లేకుండా భారీగా పెట్టేపెద్దచెయ్యి. నువ్వు తిరిగొచ్చేసరికి ఎంత బరువు పెరుగుతావో అని. అత్తయ్య పెడితే మాత్రం నేను తినగలగాలికదా అనుకున్నా, కానీ ఇప్పుడు తెలుస్తోంది ఇంతరుచికరంగా చేస్తే తినకుండా ఎలా వుండగలం?"

"చాలుచాల్లే కబుర్లు" అంటూనే మనసులో మేనల్లుడిని చూసి ముచ్చటపడిపోయింది విమలమ్మ. ఆమె వంట బాగానే చేస్తుంది. కానీ ఇంతలా మెచ్చుకున్నవాడు రాంబాబే. కొసరి కొసరి వడ్డించింది.

ఆ మరునాడు తులసి తమ్ముడు గోపీ సినిమాకెళ్ళబోతోంటే రాంబాబు అడిగాడు 'డబ్బులున్నయ్యా... నేనివ్వనా?'

"వద్దులే బావా అమ్మ పదిరూపాయలిచ్చింది"

"ఏమిటీ? ఇంటర్‌లో కొచ్చిన కాలేజీ కుఱ్ఱాడివి. పదిరూపాయలతో సినిమాకెళ్తున్నావా?! అత్తయ్య చాదస్తంగానీ తిరుపతిరాయుడిగారి అబ్బాయికి అంతపొదుపుగా వుండాల్సిన అవసరమేం లేదు! ఇదిగో, ఈ ఇరవై నేనిస్తున్నాను, వుంచుకో' అంటూ రాంబాబు గోపీ మాటల్ని లెక్క చేయకుండా ఇరవై రూపాయలనోటుని జేబులో పెట్టాడు చనువుగా.

'బావ ఎంతమంచివాడు!' గోపీ చూపుల్లోని భావాన్ని గమనించాడు రాంబాబు. ఆ డబ్బు అంతకుముందు రోజు తిరుపతిరాయుడు మనుష్యులకు పంచటానికని రాంబాబుకి ఇచ్చినదానిలోదే. ఒక వందరూపాయలనోటును రాంబాబు తనదగ్గిరే వుంచుకున్నాడు.

మెట్లమీద చుట్టకాల్చుకుంటూ కూర్చున్నాడు రాయుడిగారి నమ్మినబంటు సన్నాసయ్య. రాంబాబు రావటం చూసి చుట్టపారేసి లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఏమిటిక్కడ కూర్చున్నావ్?" రాంబాబు పలకరించాడు.

"అయ్యగారికోసం చూత్తన్నానండి. ఈయేల మా చంటోడు సర్కస్‌కి తీసుకుపోమ్మని గోలజేశాడండి, అడుగుదామని చూత్తన్నా"

"మావయ్య ఈ రోజు వచ్చేసరికి బాగా పొద్దుపోవచ్చు. నే చెబుతాలే వెళ్ళిరా. చిన్న పిల్లాడు ఎదురుచూస్తుంటాడు."

"అయ్యగారేమంటారో..." నసిగాడు.

"నేను చెబుతానంటున్నగా, నీకెందుకు నువ్వు నిశ్చింతగా వెళ్ళు. అంతగా నీపని ఏదయినా వుంటే నేచేస్తాగా. ఈ పదిరూపాయలు తీసుకుని వెళ్ళేటపుడు మీ పిల్లాడికి మిఠాయి పట్టు కెళ్ళు" అంటూ బలవంతంగా పదిరూపాయల నోటిచ్చాడు రాంబాబు సన్నాసయ్యకి.

"వయసులో చిన్నోడివయినా ఎంత పెద్ద మనసు బాబూనీది" చేతులు రెండూ జోడించి ఆనందంగా అన్న సన్నాసయ్య మాటలకు చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు రాంబాబు.

పెరటిగుమ్మం మెట్లపై కూర్చుని మల్లెమొగ్గలు మాలకడ్తోంది తులసి.

"ఏమిటి ఇందాకటి నుండీ కడ్తున్నావుగానీ పూర్తయినట్లులేదు. నేను సాయం చెయ్యనా?" అంటూ తులసి ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు రాంబాబు. ప్రక్కనే వున్న పళ్ళెంలోని మొగ్గలను రెండు తీసుకుని తులసికి అందించాడు.

"ఇప్పుడేగా మొదలుపెట్టాను. నేతీసుకుంటాలే" అంది మొహమాటంగా

"తులసీ, నేనిక్కడకు వచ్చింది ఎందుకో తెలుసా?" రాంబాబు అడిగాడు.

"తెలుసు"

"తెలుసా? అయితే నా మనసులోని రహస్యం కనిపెట్టేశావన్నమాట!"

"అదేమిటి? రహస్యమేముందిందులో ఎన్నికల ప్రచారానికి సాయంగా వచ్చావంతేగా!" అంది తులసి ఆశ్చర్యపోతూ.

"నేను వచ్చిన ఆ అసలు కారణాన్ని కనిపెట్టేశావు కాబోలు అనుకున్నాను. ఇంతకీ అసలు కారణం చెప్పమంటావా?"

"చెప్పూ...."

"ఈ మరదలుమాణిక్యాన్ని ప్రతీరోజు చూసే భాగ్యం ఈ కొద్దిరోజులయినా దక్కుతుందని!" స్వరాన్ని మృదువుగా మార్చి చెప్పాడు రాంబాబు.

తులసికళ్ళు క్రిందికి వాలిపోయాయి.

"బావుంది, నన్ను చూడటం ఓ భాగ్యమా? నేనేమైనా సినిమాతారనా?" చిరునవ్వుతో అంది తులసి.

"సినిమాల్లో తప్ప సినిమాతారల్ని నాలాంటి వాడెవ్వడూ చూడాలనుకోడు. మేకప్ మెరుగులు తీసేస్తే వాళ్ళెందుకు పనికివస్తారు నీముందు?"

తులసి పకపకా నవ్వేసింది. 'ఉండు' పళ్ళెంలోని ఓ పువ్వు తీసి చెవిలో పెట్టుకుని "ఇక చెప్పు నీ కబుర్లు వింటా" అంది కొంటెగా.

రాంబాబు కూడా సరదాగా నవ్వేశాడు. తులసిని చనువుగా తలమీద కొట్టి, చెవిలో పువ్వు తీసి జడలో గ్రుచ్చాడు.

"లేకపోతే ఏమిటిబావా, నీ పొగడ్తలు!"

"సరే సరే అందాన్ని అందమంటే పొగడ్త అవుతుందా? మల్లెపూవుని మల్లెపూవని అనక బీరపువ్వని అనగలమా?"

తులసి పెదవులపై విరిసిన దోరనవ్వుని చూసి ఆకన్నె మనసులోని పులకింతను పసిగట్టేశాననుకుని ఆనందపడ్డాడు రాంబాబు.

వంటపని ముగించి వచ్చిన అత్తయ్యను చూసి లేచి వెళ్ళాడు లోపలికి.

ఆ మరునాడు చంద్రం వచ్చాడు. ఫ్రెండు గదిలో బట్టలబ్యాగ్ పెట్టుకుని వచ్చాడు. తిరుపతిరాయుడు 'అదేమిట్రా మనకింత ఇల్లువుంటే అక్కడ దిగటమెందుకూ? ఇక్కడే వుండొచ్చు' అంటూ బాగ్ తెప్పించేశాడు.

చంద్రం, రాంబాబు ఇద్దరూ ఎన్నికల ప్రచారంలో నిమగ్నమైపోయారు. పగలంతా ఇద్దరూ మనుష్యుల్ని వెంటబెట్టుకుని తిరిగొస్తున్నారు. రాంబాబుకి మంచి వాగ్ధాటి వుంది. ఇంట్లో అందర్నీ మాటలతో ఎలా మురిపించాడో, అలాగే వేదిక నెక్కి మైకు ముందుకు వెళ్తే చాలు, మాటలగారడీతో జనాలను ఆకర్షించేవాడు.

ఆరోజు ముందుగా రాంబాబు వచ్చాడు ఇంటికి. అంతా హాల్లో కూర్చున్నారు. ఆ ఇంట్లో సంభాషణ అంతా ఎన్నికల గురించే జరుగుతూంటుంది రోజూ. చంద్రం సభలో ఎలా మాట్లాడాడో చెప్పి అందర్నీ నవ్వించాడు రాంబాబు.

"చంద్రం మెల్లగా మైకు దగ్గిరికి వచ్చి... గొంతు సవరించుకుని సోదర సోదరీమణులారా... అన్నాడు. అంతే సగంజనం లేచి వెళ్ళిపోయారు. మీకు నేను చెప్పబోయేదేమిటంటే... అంటే.. అంటోండగానే మిగతా సగం జనం లేచిపోయారు!"

యాక్షన్ చేస్తూ రాంబాబు చెప్పిన తీరుకి అంతా పగలబడి నవ్వారు.

"నువ్వయితే ఎలా చెబుతావు బావా?" తులసి ఆసక్తిగా అడిగింది.

"చెప్పమంటావా?" గొంతు సవరించుకున్నాడు. స్టేజి మీద నిలబడినట్లుగా అభినయించాడు.

"ఎందరో పెద్దలున్నారు. అందరికీ నావందనాలు! అన్నపూర్ణలాంటి తల్లులకి నాపాదాభివందనం! చిన్నారి చెల్లెళ్ళకు... చిట్టితమ్ముళ్ళకు నాశుభాకాంక్షలు!"

ఉత్సాహం ఆపుకోలేక గోపీ చప్పట్లు కొట్టేశాడు!

"మాటలతో మనసుల్ని పట్టుకోగలగాలిగానీ పాతచింతకాయపచ్చడి సోదరీ సోదరీమణుల ఉపన్యాసం ఎవరు వింటారీరోజుల్లో!" రాంబాబు మాటలకి మళ్ళీ అంతా నవ్వారు.

గుమ్మం దగ్గిరేవున్న సన్నాసయ్య అందుకున్నాడు.

"రాంబాబుగోరు మాటాడుతోంటే, మైకులోంచి విన్నోళ్ళు రామారావు వచ్చాడనుకుని పరుగెట్టుకొచ్చారండి. ఆ తర్వాత రామారావుని మించి పోయాడీబాబు అనుకున్నారండీ"

ఇంతలోనే చంద్రం వచ్చాడు.

"బావా, ఏమిటీ నువ్వు సభలో అదరగొట్టేశావట?' నవ్వుతూ అడిగింది తులసి.

చంద్రం తనూ సరదాగా నవ్వేశాడు.

"అవును! ఇక మళ్ళీ స్టేజి అంటూ ఎక్కకూడదని నిర్ణయించేసుకున్నాను. ఏదో ఇంటింటికీ వెళ్ళి చెప్పటం వరకేగానీ ఉపన్యాసాల జోలికిపోను. నేను పనికి రానని తేలిపోయింది! ఇక అదంతా రాంబాబు చూసుకోవలసిందే!"

రాంబాబు మొహం ఆనందంతో వెలిగిపోయింది.

'తులసిని తమ ఇద్దరిలో ఎవరికి ఇవ్వాలా' అని మామయ్య ఈ ఇంట్లో వాళ్ళ అభిప్రాయం కోరితే సన్నాసయ్యతో సహ అందరి వోట్లూ తనకే పడతాయ్! మనసులో గర్వంగా అనుకున్నాడు రాంబాబు.

తిరుపతిరాయుడిగారి ప్రత్యర్థి పాపానాయుడు కూడా బాగా పలుకుబడి, డబ్బు వున్నవాడు. తిరుపతిరాయుడు ఎన్నికలలో పోటీ చేయటం అదే మొదటిసారి. రాజకీయాలలో పాలు పంచుకుంటున్నా ప్రత్యక్షంగా ఎన్నికలలో ఎప్పుడూ దిగలేదు అప్పటివరకూ. ఆ రోజు వరకూ తిరుపతిరాయుడుగారిదే గెలుపు ఖాయమనుకుంటున్నారు అందరూ.

కానీ ఎన్నికల తేదీ నాలుగు రోజులుందనగా టాక్‌మారింది. పాపానాయుడి గెలుపు తథ్యమని ప్రచారం సాగింది. సభలు, సమావేశాలు, హరికథలు జోరు బాగా పెంచేశారు వాళ్ళు.

ఇద్దరూ డబ్బు బాగానే ఖర్చు పెడుతున్నారు. ఇంతలో ఓ విచిత్రం జరిగింది. రాంబాబు పాపానాయుడివైపు వెళ్ళిపోయాడు! తిరుపతిరాయుడి ఇంటి నుండి మకాం మార్చేశాడు. ఇంట్లో వాళ్ళంతా ఆశ్చర్యంతో కొయ్యబారిపోయారు! బంధుత్వాన్ని కూడా లెక్కచేయకుండా అంత దగా ఎలా చేయగలిగాడని బాధపడ్డారు.

చంద్రం తిరుపతిరాయుడికి ధైర్యం చెప్పి తన శాయశక్తులా తిరుగుతున్నాడు అందరినీ కలుపుకుని.

ఏ ప్రదేశాల్లో వేదిక నెక్కి తిరుపతిరాయుడి గుణగణాలను వర్ణించి ఓటు వెయ్యమని ప్రజలను అర్థించాడో, మళ్ళా అదే చోట నిస్సంకోచంగా రాంబాబు పాపానాయుడిని కీర్తిస్తూ పాపానాయుడిని గెలిపించమని కోరుతున్నాడు.

కారులో వస్తూ ఒకచోట మహోద్రేకంగా రాంబాబు చెబుతున్న ఉపన్యాసం విని తిరుపతిరాయుడు చాలా కృంగిపోయాడు. తనెలాంటివాడో తెలుసుకున్నందు వల్లనే తనని వదిలి పాపానాయుడి పార్టీలో చేరి పనిచేస్తున్నానని రాంబాబు చెబుతున్నాడు!

ఇక ఆ నాలుగు రోజులూ ఆయన ఇంటిపట్టునే వుండిపోయాడు. ప్రజలనాడిని తెలుసుకోవటంలో మహామహావాళ్ళే తప్పటడుగువేస్తారని ఋజువైంది! ఫలితాలు తెలిసేసరికి తిరుపతిరాయుడే గెలిచాడు!

ఉదయమే తెలిసింది ఆ విషయం. తిరుపతిరాయుడిగారింటి ముందు కోలాహలం చెలరేగింది! నిలువెత్తుదండతో వచ్చిన రాంబాబుని చూసి ఇంట్లో వాళ్ళంతా చేష్టలుడిగి నిలబడిపోయారు!

రాంబాబు మాత్రం తిరుపతిరాయుడి మెడలో దండవేసి పాదాలకు నమస్కరించాడు. జనం అంతా వెళ్ళిపోయాక "పాపానాయుడి వైపు డబ్బుకోసం పనిచేయకతప్పలేదు మామయ్యా. కానీ మనసులో నీ గెలుపునే నేకోరుకున్నా. భగవంతుడు నా ప్రార్థన విన్నాడు!" అన్నాడు.

గుమ్మంలో రాంబాబు ఎక్కివచ్చిన క్రొత్త స్కూటరుంది. అదిచూసి రాయుడిగారు "కొన్నావా?" అనడిగారు. అవునన్నట్లుగా తలూపాడు. అర్థమైనట్లుగా ఆయన పెదవులపై చిరునవ్వు వచ్చింది.

"ఇంటికెళ్తున్నావా?" అని ఆయన అడిగితే రాంబాబు అవునన్నాడు.

"అయితే ఎల్లుండి మంచిరోజు. తులసిని నీకిచ్చి వివాహం చేయటానికి లాంఛనంగా మీ అమ్మనడగటానికి వస్తున్నానని చెప్పు. ఆరోజు పేరయ్య శాస్త్రిని ఇంటికి రమ్మను, లగ్నం కూడా నిర్ణయించుకోవచ్చు."

తిరుపతిరాయుడి మాటలకు అంతా నిర్విణ్ణులైపోయారు. రాంబాబే అందరికన్నా ముందుగా తేరుకుని ఆనందంగా మళ్ళీ మామయ్యకి నమస్కరించి, తులసి వైపు ఓ కొంటె చూపు విసిరి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఏమిటి మీరు చెప్పింది? మీకు మతి వుందా? పోయిందా?" విమలమ్మ కోపంగా అడిగింది భర్తని.

"నేనంత తెలివి తక్కువ వాడిలా కనబడ్తున్నానా నీకు?"

"లేకపోతే ఏమిటీ? వున్నన్ని రోజులూ మనదగ్గర వుండి, పాపానాయుడు గెలుస్తాడని అందరూ అనుకునే సరికి అక్కడికి గెంతేశాడు. సిగ్గులేకుండా, మీరు గెలిచేసరికి ఇటువచ్చాడు. పదిరూపాయల దండ మెళ్ళోవేసి, కాళ్ళకి దండం పెట్టేసరికి పొంగిపోయారా? చేసింది మర్చిపోయారా?"

"నేనిదంతా ఆలోచించలేదంటావా? రాంబాబు, చంద్రంలలో ఎవరికో ఒకరికిచ్చి చేయాలనుకున్నాం. రాంబాబు మనకి ద్రోహం చేశాడనుకుంటున్నావు. నేనూ మొన్నటివరకూ అలాగే అనుకున్నాను. కానీ అసలైన రాజకీయం తెలిసిన తెలివైన వాడని గ్రహించానిపుడే. అందుకే అమ్మాయినివ్వాలనుకుంటున్నాను. చంద్రం ఏదో ఉద్యోగంలో స్థిరపడ్తాడు. తిండికీ, బట్టకీ లోటులేకుండా చూసుకుంటాడు. చేయాలనుకున్నా అంతకు మించి ఏం చేయలేడు. రాంబాబు మాత్రం చొరవగా దూసుకుపోతాడు. రాజకీయాల్లోకి దిగితే కొద్ది సంవత్సరాల్లోనే మినిష్టరైపోయినా మనం ఆశ్చర్యపోనక్కర్లేదు! ఏ పనిలో వున్నా, ఉద్యోగంలో వున్నా ఎందులోనైనాసరే రెండు చేతులా సంపాదిస్తాడు. అమ్మాయి సుఖపడ్తుంది. సర్వసౌఖ్యాలూ అనుభవిస్తుంది. చంద్రాన్ని చేసుకుంటే వున్నదాంతో సంతృప్తిపడాల్సిందే!"

తిరుపతిరాయుడి మాటలను ఆశ్చర్యంగా వింది విమలమ్మ.

"అమ్మాయిని ఓమాట అడగకూడదూ?" నెమ్మదిగా అంది.

తిరుపతిరాయుడు మీసం మెలేసుకుంటూ చిద్విలాసంగా నవ్వాడు!

"అమ్మాయి నేను చెప్పింది ఎప్పుడైనా కాదనటం విన్నావా ఇన్నాళ్ళల్లో? పోనీ నాన్నా నాకిది కావాలని నోరు తెరిచి అడగటం విన్నావా ఇన్నేళ్ళల్లో! నా చిట్టితల్లికి నేను చెప్పింది వినటమే కానీ కాదనటం తెలియదు. నోరు తెరిచి ఏమీ అడగని దానికి అన్నీ అమర్చిపెట్టాను ఇన్నాళ్లూ. ఇప్పుడూ అలాంటి భర్తనే నిర్ణయించాను."

విమలమ్మ నిట్టూర్చింది. భర్తమాట ఎలాంటి శిలాశాసనమో ఆవిడకు తెలుసు. అక్కడే బొమ్మలా నిలబడ్డ కూతురివైపు నిర్లిప్తంగా చూసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

ఊరేగింపు సన్నాహం చూడటానికి వెళ్ళాడు చంద్రం. ఆ బాబు ఈ సమయంలో లేకపోవటం మంచిదే అయింది. వినివుంటే ఎంత బాధపడునో అనుకున్నాడు మనసులో సన్నాసయ్య.

మరునాడు హాల్లో పడక కుర్చీలో పడుకుని వున్న తిరుపతిరాయుడి దగ్గరకు వచ్చాడు సన్నాసయ్య.

చేతులునులుముకుంటూ నిలబడ్డాడు. "ఏమిటీ?" వాడి వాలకం అర్థంకాక అడిగాడాయన.

"మరండి... తులసమ్మగారు... అదేనండి ఎప్పుడూ ఏదీ కావాలని నోరు తెరిచి అడగని అమ్మాయిగారండీ..."

"ఏమిట్రా వెధవా ఆ వాగుడు? సరిగ్గా చెప్పి ఏడుపు!" గర్జించారు రాయుడుగారు.

"తులసమ్మగారు, చంద్రంబాబు బస్టాండు దగ్గర కనబడి ఈ చీటీ మీకియ్యమన్నారండి" కాగితం అందించాడు.

అయోమయంగా తెరిచి చూశాడాయన.

"నాన్నా, నీకు తగిన రాజకీయవారసుడిని అల్లుడిగా ఎన్నిక చేశావు నువ్వు, కానీ నా ఓటు సంతృప్తికరమైన జీవితానికే. అందుకే చంద్రం బావతో వెళ్తున్నాను. ఎల్లుండి ఇద్దరం దంపతులమైవస్తాం, ఆశీర్వదిస్తావని ఆశిస్తాను"

– నీ కూతురు

తులసి

వనిత మంత్లీ. ఫిబ్రవరి, 1989.